

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W BARWICACH**

z dnia 2025 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie skargi na Uchwałę Nr III/14/2010 Rady Miejskiej w Barwicach z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Barwice „Budowa farm elektrowni wiatrowych” w części obejmującej przepis § 20 ust. 2 pkt 1 uchwały we fragmencie „o mocy 3,0 MW każda” wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.), Rada Miejska w Barwicach uchwala co następuje:

§ 1. 1. Rada Miejska w Barwicach przekazuje do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie skargę Pana i Pani z dnia 26 września 2025 r. (data wpływu do organu: 30 września 2025 r.) na Uchwałę Nr III/14/2010 Rady Miejskiej w Barwicach z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Barwice „Budowa farm elektrowni wiatrowych” w części obejmującej przepis § 20 ust. 2 pkt 1 uchwały we fragmencie „o mocy 3,0 MW każda” wraz z odpowiedzią na skargę.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Barwic.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Barwicach
z dnia 2025 r.

Barwice, dnia 2025 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Szczecinie
ul. Staromłyńska 10
70 – 561 Szczecin

Skarżący: 1.
 2.

reprezentowani przez
adw.

Organ: **Rada Miejska w Barwicach**
 ul. Zwycięzców 22
 78 - 460 Barwice

Odpowiedź na skargę

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. –Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm., dalej: p.p.s.a.) niniejszym przesyłam kompletne i uporządkowane akta sprawy oraz następującą odpowiedź na skargę Pana i Pani z dnia 26 września 2025 r. (data wpływu do organu: 30 września 2025 r.) na Uchwałę Nr III/14/2010 Rady Miejskiej w Barwicach z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Barwice „Budowa farm elektrowni wiatrowych” w części obejmującej przepis § 20 ust. 2 pkt 1 uchwały we fragmencie „o mocy 3,0 MW każda” wraz z odpowiedzią na skargę i wnoszę o jej nieuwzględnienie i tym samym - stosownie do przepisu art. 151 p.p.s.a. – o oddalenie skargi w całości.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Barwicach w dniu 30 grudnia 2010 r. podjęła Uchwałę Nr III/14/2010 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Barwice „Budowa farm elektrowni wiatrowych”. Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 8 marca 2011 r. (poz. 378).

Przedmiotowa Uchwała została zaskarżona przez skargę Pana i Panią w dniu 26 września 2025 r. (data wpływu do organu: 30 września 2025 r.) w części obejmującej przepis § 20 ust. 2 pkt 1 uchwały we fragmencie „o mocy 3,0 MW każda”.

Organ po analizie treści skargi oraz po przeanalizowaniu stanowiska prezentowanego obecnie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym oraz rozstrzygnięciach nadzorczych wydanych w ramach nadzoru wojewody nie zgadza się z zarzutami podniesionymi w treści skargi.

W pierwszej kolejności organ pragnie podnieść, że zaskarżona uchwała – podobnie jak każda uchwała Rady Miejskiej w Barwicach – podlegała kontroli Wojewody Zachodniopomorskiego w ramach jego nadzoru przewidzianego w art. 90 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 poz. 1153).

Zdaniem Rady Miejskiej w Barwicach skoro organ nadzoru dokonał analizy treści zaskarżonej uchwały a następnie nie wydał – stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – rozstrzygnięcia nadzorczego, to uznać należy, że Uchwała Nr III/14/2010 Rady Miejskiej z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Barwice „Budowa farm elektrowni wiatrowych” została podjęta zgodnie z dyspozycją art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 z późn. zm.). Potwierdzeniem powyższego jest dodatkowo opublikowanie zaskarżonej uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Zdaniem organu podniesiony w skardze zarzut dotyczący naruszenia art. 2, art. 31 ust. 3, art. 20, art. 22 i art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, poprzez naruszenie konstytucyjnych zasad demokratycznego państwa prawa, zasady proporcjonalności, ochrony własności nie zasługuje na uwzględnienie, co zostanie wykazane poniżej.

Plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, a co za tym idzie uchwała w sprawie jego uchwalenia tworzy przepisy powszechnie obowiązujące na danym obszarze. Bezpodstawny jest tym samym zarzut naruszenia art. 2 Konstytucji RP zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej, bowiem stanowienie przez jednostki samorządu terytorialnego przepisów prawa w zgodzie z delegacją ustawową w tym zakresie nie może w żadnym razie być postrzegane jako działanie sprzeczne z powołanym przepisem. Tożsame uzasadnienie należy przywołać dla bezpodstawności zarzuconego przez Skarżących naruszenia art. 20 Konstytucji RP, zgodnie z którym społeczna gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej.

Podobnie bezpodstawne jest zarzucanie przez Skarżących naruszenia art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, bowiem zgodnie z powołanym przepisem ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Organ podnosi jednak, że zaskarżona uchwała nie ma na celu nadmiernego i bezprawnego ograniczania czyichkolwiek praw i wolności, a jedynie wykonanie kompetencji i obowiązków gminy, wynikających z upoważnienia ustawowego.

Kolejny powołany w skardze przepis, którego naruszenia zdaniem Skarżących dopuściła się Rada Miejska w Barwicach, to art. 22 Konstytucji RP, zgodnie z którym ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny. Przyjmując za prawdziwe założenie, że ograniczenia wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego prowadzą do niezgodnego z konstytucją ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, należałoby w dalszej kolejności uznać, że Gminy nie są uprawnione do stosowania jakichkolwiek ograniczeń w uchwalanych planach, jak chociażby do ustalania przeznaczenia poszczególnych terenów, bowiem w zasadzie zawsze może znaleźć się ktoś, kto chciałby na danej nieruchomości prowadzić działalność gospodarczą na terenach pod nią nieprzeznaczonych, tego rodzaju rozumowanie prowadziłoby do absurdu i ograniczenia praw gminy oraz uniemożliwiania jej wykonywania ustawowych zadań. Podobnie i na takich samych zasadach należy uznać za pozbawione jakichkolwiek racjonalnych podstaw rzekome naruszenie art. 64 ust. 3 Konstytucji RP, który stanowi, że własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności.

Organ podnosi, że władztwo planistyczne stanowi kompetencję gminy do samodzielnego i zgodnego z jej interesami oraz zapewnieniem ładu przestrzennego kształtowania polityki przestrzennej. Uchwalając plan miejscowy najczęściej następuje wyważanie interesów prywatnego i publicznego, co nieuchronnie prowadzi do powstawania konfliktów interesów indywidualnych z interesem publicznym. Władztwo planistyczne gminy nie ma charakteru pełnego, niczym nieograniczonego prawa. Granicami tego władztwa są konstytucyjnie chronione prawa, w tym przede wszystkim prawo własności. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą do : 1) zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy

i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich;
2) ochrony własnego interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych. Przywołane regulacje ustawy przyznają gminie atrybut tzw. władztwa planistycznego, stanowią podstawę legalnej ingerencji w sferę wykonywania prawa własności. Stanowią one, przewidziane w art. 64 ust. 3 Konstytucji i art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, przedmiotowe ograniczenie w sposobie wykonywania prawa własności nieruchomości, poddając korzystanie z nieruchomości rygorom wynikającym z treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Podkreślić przy tym trzeba, że prawo własności nie jest prawem absolutnym, może zatem doznawać ograniczeń między innymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 5 października 2022 r., II SA/Gd 135/22).

Zdaniem organu za bezpodstawny uznać należy również zarzut dotyczący naruszenia art. 1 ust. 2 i 3, art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1 i 2, art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez ograniczenie mocy elektrowni (siłowni) wiatrowych do 3,0 MW każda, co – zdaniem Skarżących - nie ma ani podstawy ani uzasadnienia w przepisach ustawy i stanowi przekroczenie granic władztwa planistycznego gminy poprzez nałożenie na inwestorów ograniczeń nie znajdujących uzasadnienia zarówno w przepisach prawa jak i w interesie publicznym. Organ podnosi, że zaskarżona uchwała została sporządzona w oparciu o art. 15 ust. 2 i art. 16 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz zgodnie z obowiązującym wówczas rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 26 sierpnia 2003 r. (Dz. U. Nr 164 poz. 1587). Zauważyć należy, że zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 przywołanej wyżej ustawy w miejscowym planie określa się obowiązkowo m.in. zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu. Obowiązkiem organu było więc, zgodnie z przysługującym władztwem planistycznym gminy, określenie wskaźników zagospodarowania terenu, co znalazło odzwierciedlenie w § 20 ust. 2 pkt 1 zaskarżonej uchwały. Rada Miejska w Barwicach była więc upoważniona do określenia mocy jednostkowej urządzeń technicznych lub budowlanych i takową moc określiła.

Wobec powyższego organ wnosi o oddalenie skargi na podstawie art. 151 p.p.s.a.

.....
podpis

Załączniki :

1. skarga z dnia z dnia 26 września 2025 r. (data wpływu do organu: 30 września 2025 r.) wraz z załącznikami,
2. odpis odpowiedzi na skargę.

Uzasadnienie

1. Wskazanie potrzeby podjęcia uchwały.

W dniu 30 września 2025 r. wpłynęła skarga Pana i Pani na Uchwałę Nr III/14/2010 Rady Miejskiej w Barwicach z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Barwice „Budowa farm elektrowni wiatrowych” w części obejmującej przepis § 20 ust. 2 pkt 1 uchwały we fragmencie „o mocy 3,0 MW każda”.

2. Przedstawienie rzeczywistego stanu w zakresie przedmiotu projektu uchwały.

W związku z wpływieniem skargi obowiązkiem Organu (tj. Rady Miejskiej w Barwicach) – w myśl art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - jest przekazanie przedmiotowej skargi wraz z odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

3. Oczekiwane skutki wprowadzenia uchwały.

Przekazanie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie skargi na Uchwałę Nr III/14/2010 Rady Miejskiej w Barwicach z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Barwice „Budowa farm elektrowni wiatrowych” w części obejmującej przepis § 20 ust. 2 pkt 1 uchwały we fragmencie „o mocy 3,0 MW każda” wraz z odpowiedzią na skargę.

4. Określenie Projektodawcy.

Burmistrz Barwic:

BURMISTRZ

mgr inż. Robert Zborowski

Sprawdzono pod względem formalnoprawnym:

Radca prawny

Maciej Strzelec

Sporządził :

KIEROWNIK REFERATU
INWESTYCJI

mgr inż. Piotr Kikun